

Wrocław, 13 marca 2026 r.

dr hab. inż. Jan Kazak, prof. uczelni
Zakład Analiz Strategicznych
Katedra Badań Systemowych
Wydział Gospodarki Przestrzennej i Architektury Krajobrazu
Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu
ul. Grunwaldzka 55, 50-357 Wrocław

RECENZJA

osiągnięcia naukowego

**pt. „Opracowanie metodyki wspierającej kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych
w miastach”**

oraz aktywności naukowej Pani dr inż. Elżbiety Zysk

w związku z postępowaniem o nadanie stopnia doktora habilitowanego

I. PODSTAWA FORMALNA OPRACOWANIA RECENZJI

1. Uchwała Nr 2/2026 Rady Naukowej Dyscypliny Geografia Społeczno-Ekonomiczna i Gospodarka Przestrzenna Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 10 lutego 2026 roku w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna wszczętego na wniosek dr inż. Elżbiety Zysk.
2. Ustawa z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.).

II. PRZEDMIOT RECENZJI

Przedmiotem recenzji jest dokumentacja przesłana 25 lutego 2026 r. przez sekretarza komisji habilitacyjnej, dr hab. Martę Gwiazdzińską-Goraj, w której skład wchodzi:

1. wniosek dr inż. Elżbiety Zysk z dnia 1 grudnia 2025 roku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki społeczne w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna,
2. załącznik nr 1 – dane wnioskodawcy,

3. załącznik nr 2 – kopia dyplomu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk technicznych w zakresie geodezji i kartografii, gospodarki przestrzennej z dnia 10 marca 2009 r.,
4. załącznik nr 3 – autoreferat w języku polskim przedstawiający opis kariery zawodowej i dorobku oraz osiągnięć w pracy naukowo-badawczej,
5. załącznik nr 4 – wykaz osiągnięć naukowych, stanowiących istotny wkład w rozwój nauk społecznych dyscypliny w szczególności: geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna,
6. załącznik nr 5 – oświadczenia o współautorstwie oraz oświadczenie autora wniosku o niemożności uzyskania oświadczenia od współautora w wersji elektronicznej,
7. załącznik nr 6 – cykl artykułów stanowiących osiągnięcie naukowe w wersji elektronicznej,
8. załącznik nr 7 – analiza bibliometryczna dorobku wnioskodawcy w wersji elektronicznej,
9. załącznik nr 8 – kopie dokumentów potwierdzających osiągnięcia w wersji elektronicznej (8a - załączniki do zał. Nr 3; 8b - załączniki do zał. Nr 4).

III. RECENZJA

1. Ocena spełnienia warunku z pkt 1 art. 219 ustawy

Pani dr inż. Elżbieta Zysk spełnia warunek pkt 1 wspomnianego artykułu ustawy, tzn. posiada stopień doktora nauk technicznych w zakresie geodezji i kartografii, gospodarki przestrzennej nadany 25.05.2009 roku przez Radę Wydziału Geodezji i Gospodarki Przestrzennej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Analiza potrzeb informacyjnych rozwoju obszarów wiejskich” (promotor: prof. dr hab. inż. Sabina Żróbek).

2. Ocena osiągnięcia naukowego pt. „Opracowanie metodyki wspierającej kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych w miastach” – warunku z pkt 2 art. 219 ustawy

Osiągnięciem naukowym wymaganym zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) jest przedstawiony przez Habilitantkę cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych pt. „Opracowanie metodyki wspierającej kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych w miastach”, obejmujący 8 artykułów naukowych, w tym głównie publikacje współautorskie (7 artykułów) oraz jeden artykuł samodzielny. Na cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych składają się:

- A.1. Dawidowicz, A., Zysk, E., Figurska, M., Żróbek, S., Kotnarowska, M. (2020). The methodology of identifying active aging places in the city—Practical application. *Cities*, 98, 102575. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2019.102575>
- A.2. Zysk, E. (2024). Identification of Determinants That Reduce Women’s Safety and Comfort in Urban Public Spaces (UPS). *Sustainability*, 16(22). <https://doi.org/10.3390/su162210075>
- A.3. Zysk, E., Żróbek-Różańska, A. (2016). The Impact of a Commune’s Planning Tactics on the Landscape of Suburban Areas. *Real Estate Management and Valuation*, 24(4), 59-69. <https://doi.org/10.1515/remav-2016-0030>
- A.4. Tataruch, A., Zysk, E., Do Thi Tuyet, M. (2019). Changes in the landscape of rural areas located close to city – case study of Olsztyn. *Acta Scientiarum Polonorum Administratio Locorum*, 18(4), 397–410. <https://doi.org/10.31648/aspal.4653>

- A.5. Zysk, E., Zalewska, K. (2024). The Methodology for Assessing the 15 Minute Age-Friendly Walkability (AFW) of Urban Public Spaces. *Sustainability*, 16(15), 6406. <https://doi.org/10.3390/su16156406>
- A.6. Sajnóg, N., Zysk, E., Prokopczuk, M., Duma, J. (2022). An algorithm for the identification of nuisance objects in urban space in relation to the social function of sustainable development. *Economics and Environment*, 82(3), 118-148. <https://doi.org/10.34659/eis.2022.82.3.457>
- A.7. Zysk, E., Zalewska, K. (2024). The voice of society in designing public recreational spaces (PRS) in an urban environment. *Economics and Environment*, 88(1), 715. <https://doi.org/10.34659/eis.2024.88.1.715>
- A.8. Zysk, E., Dawidowicz, A., Żróbek, S., Żróbek, R. (2020). The concept of a geographic information system for the identification of degraded urban areas as a part of the land administration system—A Polish case study. *Cities*, 96, 102423. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2019.102423>

Głównym celem cyklu publikacji było opracowanie metodyki wspierającej kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych w miastach. Omówienie poszczególnych celów szczegółowych przedstawiam w poniższych akapitach.

Habilitationka wskazuje, że pierwszym celem szczegółowym jest opracowanie metodyki zidentyfikowania aktywności i oczekiwań użytkowników w przestrzeni publicznych. Publikacje A.1, A.2 i A.7 prezentują ciekawe studium przypadku dla miasta Suwałki (A.1, A.2) oraz Ostrołęka (A.7), które wykorzystują metody mieszane w diagnozie potrzeb osób starszych, co stanowi aktualny i ważny obszar polityk lokalnych w dobie przemian demograficznych. Publikacje odnoszą się do czynników wspierających aktywne starzenie się w strukturze miasta (zawarte w tytule artykułu A.1 ang. „active aging places in the city”). Badania pozwoliły na identyfikację obszarów w przestrzeni miejskiej, które stanowią destynację w aktywnościach seniorów, a także cech środowiska miejskiego, które są ważne dla starszych mieszkańców. Uzyskane wyniki zbieżne są z dotychczasowymi obserwacjami innych badaczy, zawartymi w literaturze przedmiotu. Prawidłowo w mojej ocenie w publikacjach określone zostały czynniki tworzące korzystne warunki do aktywnego starzenia się. Moje wątpliwości w tym obszarze budzi jednak narracja przedstawiona w autoreferacie. Korzystne warunki do aktywnego starzenia się (np. poprzez lokalizację usług w strukturze miasta, jakość infrastruktury czy warunki środowiskowe) nie muszą być równoznaczne z faktyczną aktywnością mieszkańców, a taki cel szczegółowy przedstawiony został w autoreferacie. Oprócz lokalizacji usług w przestrzeni miasta czy jakości infrastruktury komunikacyjnej, istnieje wiele innych czynników determinujących codzienną aktywność, co przekładać się może na różną faktyczną aktywność. Istnieje możliwość, że pomimo korzystnych warunków planistycznych i infrastrukturalnych faktyczna mobilność odbywać się będzie w obszarach, które wybieranych np. ze względów relacji społecznych i współzależności osób starszych w ich codziennym przemieszczaniu się (zależnych od tzw. biografii mobilności). Wydaje się, że faktyczna identyfikacja aktywności powinna wychodzić poza podejście deklaratywne respondentów. Niezależnie od wspomnianej nieścisłości w zakresie tego co podlega faktycznemu pomiarowi w badaniach, przedstawione w publikacjach wyniki stanowią jednak cenne podejście z punktu widzenia polityki miejskiej, pozwalające na identyfikację obszarów o różnej dostępności do usług i tworzeniu odmiennych warunków (zgodnie z przytoczoną w pracy A.1 inicjatywą WHO Age-Friendly Cities and Communities).

Zgodnie z wnioskiem, drugim celem szczegółowym jest opracowanie metodyki identyfikacji i oceny mobilności pieszej osób starszych w przestrzeniach publicznych oraz delimitacji

Strategicznych Obszarów Interwencji 60+. Zgodnie z Tabelą 1 z autoreferatu, wskazano, że realizacja tego celu zawarta jest w artykule A.6, jednak najprawdopodobniej doszło do omyłki. Treści tożsame z tym celem ujęte są w publikacji A.5. Badania te kontynuują podjętą tematykę, przechodząc do ważnej z punktu widzenia samorządów, delimitacji obszarów wymagających interwencji publicznych. W tym wypadku badania przeprowadzone zostały dla miasta wojewódzkiego – Olsztyna. Mocną stroną zastosowanego przez Habilitantkę podejścia jest zintegrowanie typowych dla gospodarki przestrzennej zbiorów danych wejściowych, takich jak dane katastralne oraz dane planistyczne, co wpływa na potencjalną replikowalność tego podejścia w innych samorządach. Pewnym ograniczeniem jest natomiast odgórne kategoryzowanie rodzajów przestrzeni pod kątem ich przyjazności dla osób starszych. Takie podejście zdaje się nie zauważać faktu, że osoby starsze nie stanowią homogenicznej grupy. Oczywiście, pod kątem rozwiązań przyjaznych mobilności prawidłowo zdefiniowana została gradacja poszczególnych elementów, jednak przyjęta metodyka wyników dla trzech kohort wiąże się z uśrednianiem odpowiedzi. Przy tak heterogenicznej grupie cennym jest uwzględnienie rozpiętości cech. Niemniej jednak założony cel został osiągnięty, a delimitacja obszarów do interwencji publicznych ma jednocześnie naukowe podstawy oraz użyteczny charakter dla samorządów lokalnych.

Trzecim celem szczegółowym osiągnięcia habilitacyjnego jest opracowanie algorytmu identyfikacji obiektów uciążliwych w przestrzeni miejskiej. Nawiązując do wcześniej wspomnianej omyłki z numeracją artykułów naukowych, zakres tych badań ujęty jest w publikacji A.5. Badania Autorki w tym zakresie koncentrują się na powiązaniu fizycznej obecności obiektów uciążliwych z ich oddziaływaniem na funkcję społeczną zrównoważonego rozwoju oraz jakość życia mieszkańców. W pracy zaproponowano zostało uniwersalne i elastyczne narzędzie badawcze, które pozwala na identyfikację obiektów oddziałujących negatywnie na zmysły człowieka (wzrok, słuch, węch) oraz ich wizualizację w systemach informacji geograficznej na przykładzie Olsztyna. Algorytm ten uwzględnia partycypację społeczną poprzez badanie preferencji mieszkańców, co pozwala na obiektywizację poziomu uciążliwości (rankingowanie od 0 do 6) oraz wyznaczenie tolerowalnego dystansu od takich obiektów (np. do 1 km). Integracja uzyskanych wyników z otwartymi portalami mapowymi stanowi istotny wkład w tworzenie modeli wspomagania decyzji w ramach precyzyjnego planowania przestrzennego. Otwartym pytaniem pozostaje ewentualne rozszerzenie katalogu badanych obiektów o uciążliwości nietrwałe lub okresowe, takie jak np. imprezy masowe czy sezonowe natężenie ruchu turystycznego, co pozwoliłoby na jeszcze pełniejsze ujęcie dynamiki miejskiego środowiska dźwiękowego i wizualnego w ramach proponowanego algorytmu.

Habilitantka wskazuje, że czwartym celem szczegółowym jest opracowanie koncepcji systemu (GIS-IDUA) do wyznaczania obszarów zdegradowanych w obliczu suburbanizacji. Badania w tym zakresie zawarte są w artykułach A.3, A.4 i A.8. Autorka w sposób logiczny i spójny przechodzi od analizy negatywnych skutków suburbanizacji oraz zmian krajobrazowych w strefach podmiejskich do sformułowania technicznego rozwiązania w postaci koncepcji systemu informacji geograficznej. Habilitantka wskazuje na wysoki stopień pokrycia danych (na poziomie 75% w kontekście technicznym) pomiędzy projektowanym modulem GIS-IDUA a polskim systemem informacji o nieruchomościach (ZSIN; w publikacji akronim angielski IREIS), co potwierdza aplikacyjność i realizm proponowanego rozwiązania. Autorka słusznie zauważa, że identyfikacja obszarów zdegradowanych wymaga zintegrowanego dostępu do wieloaspektowych danych (przestrzennych, społecznych i technicznych), co obecnie w Polsce stanowi istotną barierę dla decydentów. Elementem stanowiącym pewne ograniczenie jest brak

scenariuszowego podejścia do ocenianych zagadnień. Procesy suburbanizacji są typowym ang. „wicked problem” i nie posiadają jednoznacznych wartości, które pozwalają opisać się matematycznie z dużą precyzją. Cennym byłoby uwzględnienie w koncepcji systemu dynamicznych wskaźników zmian funkcji terenów rolniczych na mieszkaniowe, co w artykułach A.3 i A.4 zostało zdiagnozowane jako kluczowy proces degradujący ład przestrzenny i krajobrazowy gmin podmiejskich. Poglębianie automatyzacji monitoringu tych przekształceń w ramach GIS-IDUA mogłoby jeszcze skuteczniej wspierać politykę lokalną i przeciwdziałać chaosowi przestrzennemu.

W zakresie współpracy autorskiej, Habilitantka wskazuje, że w większości publikacji była autorką wiodącą (brak takiego stwierdzenia jedynie w przypadku artykułu szóstego). Zauważyć jednak należy, że przypadku artykułu pierwszego i ósmego jej udział określony na poziomie 35% jest równy z udziałem innej autorki (zgodnie z oświadczeniami autorskim; oświadczenia odnoszą się do udziału procentowego, a nie wskazują wkładu merytorycznego poszczególnych autorów). W mojej ocenie utrudnia to jednoznaczną interpretację w zakresie wiodącej roli Habilitantki tych prac. Równy udział autorski występuje również w przypadku publikacji szóstej.

Podsumowując dorobek naukowy Habilitantki, należy uznać, że cykl ośmiu publikacji pt. „Opracowanie metodyki wspierającej kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych w miastach” stanowi spójne i wartościowe merytorycznie osiągnięcie, które trafnie odpowiada na współczesne wyzwania gospodarki przestrzennej. Autorka wykazała się umiejętnością integracji zaawansowanych narzędzi technicznych z analizą procesów społecznych. Kluczowym atutem pracy jest jej wysoka użyteczność praktyczna – zaproponowane algorytmy i koncepcje systemowe (np. GIS-IDUA czy ocena ang. „walkability” 60+) posiadają duży potencjał aplikacyjny w politykach lokalnych samorządów. Choć w procesie recenzyjnym wskazałem na pewne obszary wymagające uwzględnienia w przyszłych badaniach – m.in. potrzebę głębszego uwzględnienia heterogeniczności badanych grup, przejście od podejścia deklaratywnego do analizy faktycznych zachowań przestrzennych czy konieczność szerszego ujęcia scenariuszowego w problematyce suburbanizacji – to wynika to z faktu, że proces rozwoju metod analitycznych w gospodarce przestrzennej jest oparty na ciągłym doskonaleniu. Wcześniejsze etapy pełnią ważną rolę pośredniczącą we wspomnianym rozwoju i udoskonalaniu, dając podwaliny do dalszych etapów. Przytoczone przeze mnie uwagi nie umniejszają istotnemu wkładowi naukowemu Habilitantki w rozwój dyscypliny naukowej *geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna*. Całość dorobku dokumentuje dojrzałość naukową Autorki oraz jej zdolność do budowania innowacyjnych, interdyscyplinarnych metod wspomagania decyzji w planowaniu miast.

3. Ocena istotności aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej – warunku z pkt 3 art. 219 ustawy

W zakresie aktywności naukowej Habilitantka była aktywna w obszarze publikacyjnym, wystąpien konferencyjnych, udziału w komitetach organizacyjnych konferencji naukowych, udziału w projektach badawczych, członkostwa w krajowych międzynarodowych organizacjach naukowych, realizacji staży naukowych, członkostwa w komitetach redakcyjnych czasopism, recenzji prac naukowych oraz uczestnictwa w programach międzynarodowych. Poniżej przedstawiłem najważniejsze informacje o aktywności wskazanej we wniosku oraz moje komentarze w zakresie oceny tych aktywności.

Zgodnie z załączonym do wniosku wykazem osiągnięć naukowych, publikacje Habilitantki obejmują (po uzyskaniu stopnia doktora):

- 4 rozdziały w monografiach naukowych,
- 4 publikacje w recenzowanych materiałach konferencyjnych uwzględnionych w Web of Science Core Collection,
- 23 artykuły w czasopismach naukowych (w tym 8 artykułów wchodzących w skład cyklu przedstawionego jako osiągnięcie habilitacyjne),
- 1 monografii naukowej.

Autorka zamieściła również informację o 2 pracach (1 artykuł naukowy oraz 1 rozdział w monografii naukowej), które zaakceptowane zostały do druku.

W dorobku publikacyjnym Wnioskodawczyni przeważają publikacje współautorskie. W zakresie prac indeksowanych w bazie Scopus, Habilitantka posiada w dorobku 7 publikacji współautorskich gdzie jest ona pierwszą autorką oraz 2 publikacje indywidualne. Dorobek publikacyjny Habilitantki jest również w pewnym zakresie cytowany przez środowisko naukowe, co pokazuje jej wpływ na kształtowanie stanu wiedzy w społeczności naukowej. Poziom ten uznać można za satysfakcjonujący.

Habilitantka nie posiada aktywności w zakresie redakcji naukowej monografii naukowych.

W zakresie aktywności konferencyjnej, Habilitantka wykazała łącznie współautorstwem 41 wystąpień, z czego 26 to wystąpienia wygłoszone osobiście. Dobór konferencji naukowych potwierdza aktywność w obszarze dyscypliny naukowej geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna (np. Kongres Geografii Polskiej, Conference on the European Regional Science Association, konferencje Towarzystwa Naukowego Nieruchomości, konferencja EUROGEO, GIS ODYSSEY, EGU General Assembly, itp.). Częstotliwość aktywności konferencyjnej Habilitantki jest na zadowalającym poziomie.

Habilitantka aktywnie działa w obszarze wsparcia organizacji naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych, głównie w roli osoby zaangażowanej w prace komitetów organizacyjnych, ale także prowadzenia sesji w trakcie konferencji). Aktywność w tym jest konsekwentna od ponad dekady działalności naukowej.

W zakresie uczestnictwa w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych, Wnioskodawczyni pełniła rolę głównego wykonawcy w 2 projektach NCN. Analiza informacji o współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym wskazuje jednak, w zespole stosowane jest podejście gdzie kilka osób pełni rolę głównego wykonawcy, a zatem w przypadku ocenianych projektów trudno jest stwierdzić czy Habilitantka była jedynym głównym wykonawcą (co byłoby zgodne z moją osobistą interpretacją takiej funkcji w zespole). Dokumentacja nie potwierdza doświadczenia w roli kierownika projektu, co wskazuje na ograniczoną samodzielność Habilitantki w tworzeniu zespołu badawczego oraz warunków do rozwoju obranego kierunku badań.

Habilitantka była zrzeszona w międzynarodowych i krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych, co potwierdza jej wysoką aktywność zarówno w środowisku studiów regionalnych, geograficznych i nieruchomościowych.

Aktywność naukowa Habilitantki poza jej macierzystą uczelnią (Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie) podjęta została w ostatnich latach. Obejmuje ona udział w 3 stażach naukowych lub naukowo-dydaktycznych w Budapeszcie (2024), Waszyngtonie (2022) oraz Kartagenie (2022), co samo w sobie stanowić może dobre podstawy do współpracy naukowej z kadrą z tych uczelni. Jednak oceniając istotność aktywności naukowej w tych podmiotach, wskazać należy, że jedynie w przypadku stażu w Kartagenie w dokumentacji wniosku zauważyłem wymierne efekty naukowe w postaci publikacji naukowych (1 rozdział w monografii oraz 1 artykuł przyjęty do druku). W przypadku dwóch pozostałych staży naukowych brak jest informacji o publikacjach z badań przeprowadzonych w trakcie stażu lub informacji o wspólnie złożonych wnioskach projektowych. Uznać jednak należy, że istotną aktywność naukową poza uczelnią macierzystą potwierdza aktywność będąca efektem stażu w Kartagenie w 2022 r.

W latach 2020-2021 Wnioskodawczyni pełniła funkcję redaktora tematycznego w czasopiśmie naukowym *Acta Scientiarum Polonorum: Administratio Locorum*.

Habilitantka uczestniczyła w programie europejskim Erasmus+ realizując 3 staże dydaktyczne STA, odpowiednio w Turcji, Włoszech i Bułgarii. W dokumentacji nie zauważyłem potwierdzenia, aby na bazie kontaktów nawiązanych w trakcie stażu dydaktycznego osiągnięty został jakiś efekt naukowy.

Wnioskodawczyni pełniła funkcję eksperta w panelu ewaluacyjnym Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego, w zespole ekspertów Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej oraz w zespole ekspertów Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Potwierdza to uznanie jej doświadczenia przez instytucje działające na rzecz rozwoju nauki oraz instytucje samorządowe.

Habilitantka wykazuje się dużą aktywnością we współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Współpraca ta odbywa się głównie z samorządami lokalnymi (gmina Dywity, gmina Purda, miasto Ostrołęka, miasto Olsztyn, miasto Suwałki), co w przypadku zagadnień gospodarki przestrzennej jest naturalnym i właściwym miejscem transferu wiedzy naukowej do praktyki, w celu poprawy jakości życia mieszkańców (zgodnie w temacie przewodni osiągnięcia habilitacyjnego).

Na podstawie przeglądu aktywności naukowej Habilitantki stwierdzić należy, że choć nie we wszystkich analizowanych obszarach działalność ta jest na poziomie wyróżniającym się, to jest ona dość wszechstronna i obejmuje działalność na różnych polach działalności akademickiej. Istotność aktywności naukowej dr inż. Elżbiety Zysk, w tym również realizowanej w więcej niż jednej uczelni, związana jest z jej całościowym i wszechstronnym wkładem w rozwój naukowy dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

4. Podsumowanie

Oceniając otrzymane materiały związane z procedurą habilitacyjną dr inż. Elżbiety Zysk doceniam fakt, że Habilitantka podjęła się pracy nad złożonym zagadnieniem opracowania podejść metodycznych wspierających kształtowanie przyjaznych przestrzeni publicznych w miastach. Przedłożony do oceny cykl artykułów stanowiących osiągnięcie naukowe wpisuje się w problematykę dyscypliny geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna. Pomimo iż pozostała aktywność naukowa Habilitantki jest zróżnicowana zależnie od ocenianego zagadnienia, to wszechstronność jej działalności pozwala stwierdzić, że Wnioskodawczyni

wykazała się umiejętnością działania w wielu obszarach aktywności naukowej. Wykazała się również aktywnością naukową poza swoją uczelnią macierzystą, spełniając w ten sposób wymogi stawiane w przepisach.

Stwierdzam, że osiągnięcia naukowe Pani dr inż. Elżbiety Zysk spełniają wymogi zawarte art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.) stanowiące podstawę do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego. W związku z powyższym popieram wniosek Pani dr inż. Elżbiety Zysk z dnia 1.12.2025 r. o nadanie jej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna i wnoszę o dalsze procedowanie postępowania habilitacyjnego.

 Podpisano przez/ Signed by:
Jan Krzysztof
Kazak
Data/ Date: 13.03.2026 15:43
mSzafir

dr hab. inż. Jan Kazak, prof. uczelni